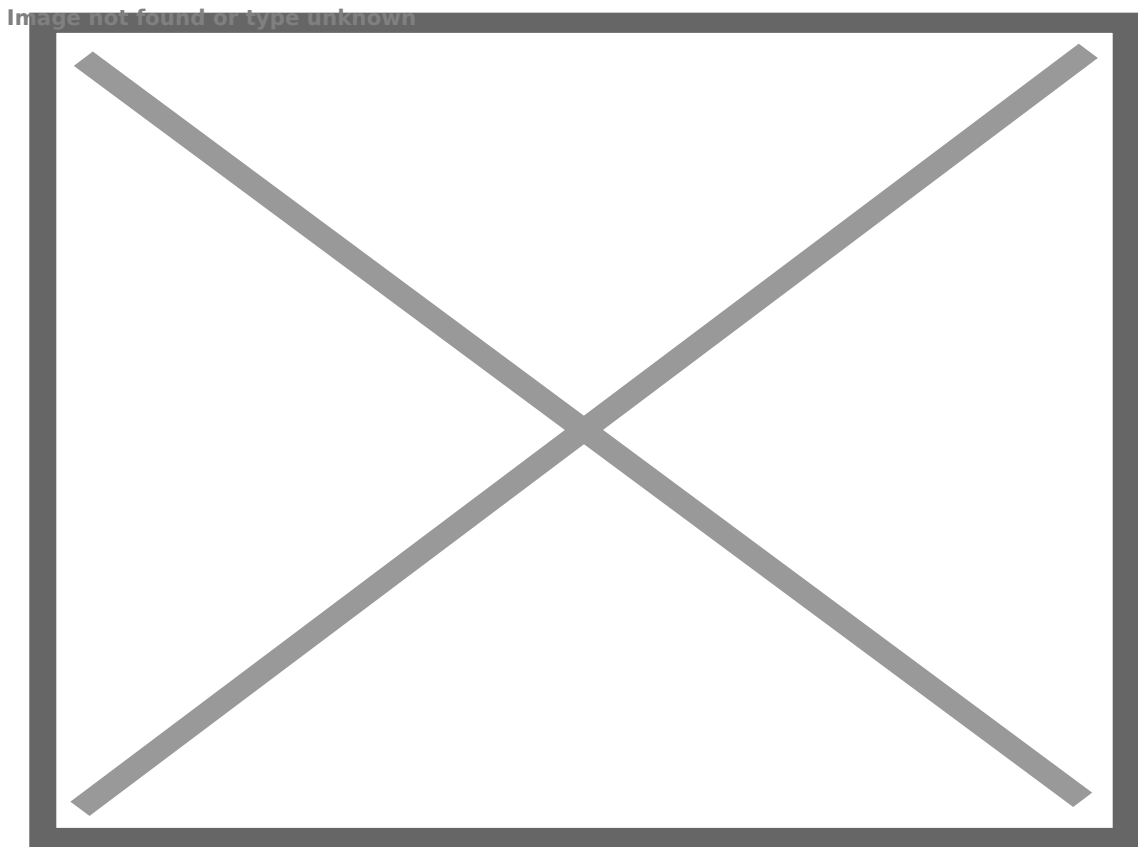

Độc “tiếng lòng” của đồng nghiệp thơ

14:44 17/01/2022

Tác giả: Admin

Năm mới đến là dịp bung nở những cánh thơ của nhiều nhà báo, nhà thơ đề cập đa dạng mọi chiều cạnh của cuộc sống đang chuyển mình mạnh mẽ trên đất nước ta. Đó cũng là nguồn cảm hứng lớn lao chắp cánh cho mọi hồn thơ bay bổng. Tạp chí Người Làm Báo trân trọng giới thiệu vài cảm nghĩ đầu năm của PGS,TS Nguyễn Hồng Vinh về những câu thơ hay của đồng nghiệp qua bài: "Độc tiếng lòng của đồng nghiệp thơ":

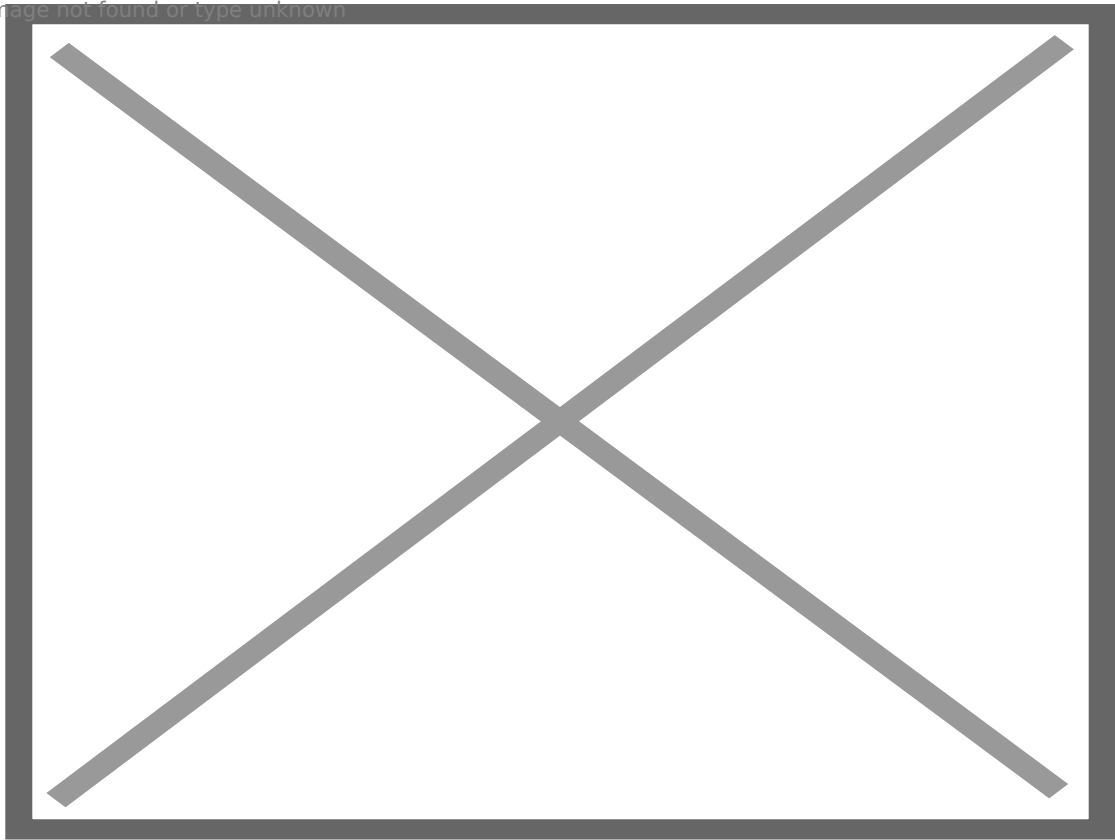

Những tập thơ đã xuất bản của nhà báo Nguyễn Hồng Vinh

Tôi thâm cảm ơn nhà thơ, nhà báo **Dương Kỳ Anh** đã đam mê và kỳ công “nhặt ra” những dòng thơ hay trên facebook của nhiều nhà thơ chuyên nghiệp cũng như không chuyên. Những câu thơ thật sự đã “chạm” trái tim thơ; và từ đó tôi “mạo muội” ghi lại mấy cảm nghĩ của mình bằng thơ. Khi **Nguyễn Quang Thiều** viết: “Tôi xin kiếp sau làm một con chó nhỏ/ Để canh nỗi buồn/ Báu vật cố hương tôi”. Tôi gửi Quang Thiều: “Xin kiếp sau được là người trò nhỏ/ Chọn những câu thơ hay/ Làm báu vật của đời”. Đọc **Như Bình**: “Đừng giày vò em, đừng đánh thức em/ Ta đã không thuộc về nhau một ngàn năm trước/ Thì hãy để một ngàn năm sau nữa vẫn lạc nhau/ Em sợ những ngày

trên thế gian thăm sâu”, tôi viết: “Anh sợ ngàn lần khi hiện diện thế gian này/ Anh theo bóng em đi về phương ấy/ Trên đường thênh thang nhẵn bóng/ Sao vẫn để lạc em?!”

Image not found or type unknown

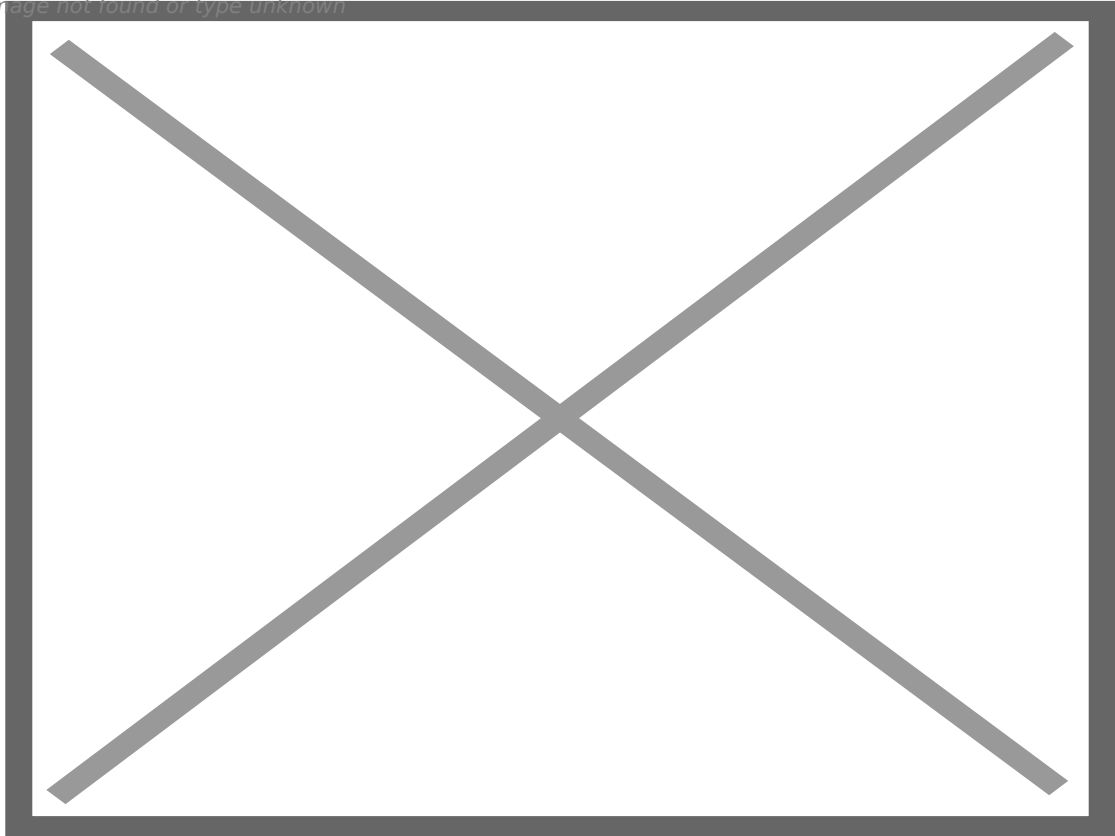

Trò chuyện với anh Sáu Phong, nguyên Chủ tịch nước về báo chí

Còn bây giờ là câu thơ của **Phan Cung Việt**, người học cùng trường Đại học Tổng hợp Hà Nội với tôi thời sơ tán ở xã Vạn Thọ, huyện Đại Từ, tỉnh Thái Nguyên, đã có bài thơ “Suối Đồi” ấn tượng với câu “Con nước Suối Đồi vỗ bờ thăm thĩ”; đến nay lại được đọc “Cả đời chẳng chịu nghe ai/ Đêm nằm nghe một giảng bài thế gian”. Sau khóa học, tôi từng muốn vun vén cho anh kết bạn với cô bạn vợ tôi (mà anh hay vào cơ quan gặp cô ấy), nhưng rồi “đường ai người ấy đi”, do vậy, khi đọc câu thơ trên, phải chăng anh đang sám hối? Tôi viết gửi anh: “Cả đời chẳng chịu nghe ai/ Đêm nằm đau đáu những lời thiết tha/ Biết chẳng ai có mặt mà/ Với người đơn độc tình thơ ắp đầy?!”

Còn nhà báo, nhà thơ thân thiết **P.N. Thường Đoan**: “Đêm mưa run rẩy tường trắng/ Đêm mưa mong manh linh hồn” cùng rất nhiều câu thơ hình tượng khác, ẩn chứa bao cảm xúc mãnh liệt. Tôi viết gửi Thường Đoan: “Đời em ngàn vạn cơn mưa/ Mưa từ ban sáng đến trưa, rồi chiều/ Thơ em triệu triệu chữ YÊU/ Nhưng khi “gom” lại một điều còn con!...”. Anh **Phạm Quốc Ca** gần bó gần như cả đời trai trẻ với cao nguyên Đà Lạt, vừa là nhà thơ trữ tình, vừa là dịch giả tài ba. Đọc cao thơ của anh “Người đẹp ta chưa từng gặp mặt/ Miên man...”, tôi viết: “Miên man em/ Miên man hoa/ Gặp rồi mà như chưa gặp?!”.

Image not found or type unknown

Gặp thân mật đồng chí Nguyễn Văn Nên - Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Thành ủy TP HCM

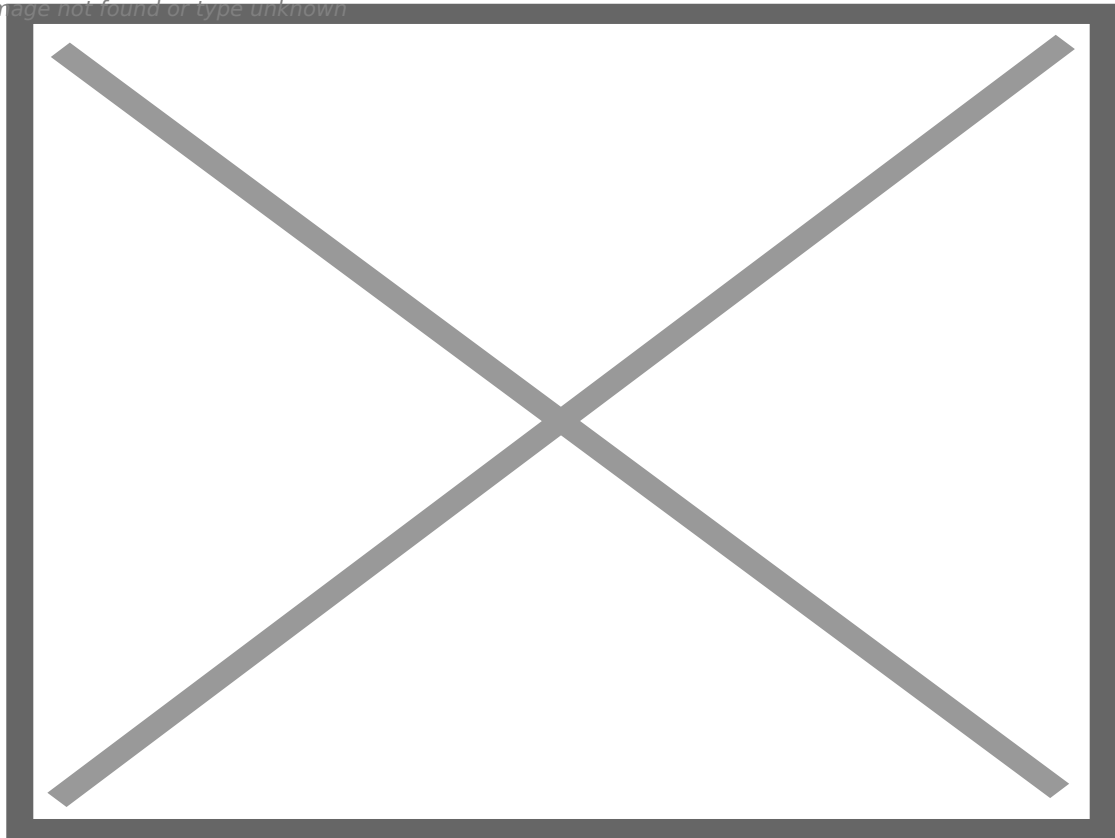
Với nhà báo, nhà thơ **Phạm Khải**, từ khi nhận nhiệm vụ Tổng biên tập báo Công an nhân dân, phải quản lý gần chục ấn phẩm báo chí công an cả nước, những tưởng anh đã “lặng lẽ lãng quên” thơ, nhưng bất ngờ được đọc: “Tập như trái đất/ Lặng thềm mà quay/ Tập như ánh trăng/ Lặng im mà đầy”, tôi gửi anh lời tâm sự: “Tưởng anh một mực lặng im/ Vì bao trang báo cứ chìm thơ anh/ Đâu ngờ tiếng tự trái tim/ Đã không ghìm nổi, bật thành tiếng thơ”.

Còn **Bùi Hoàng Tám**, một nhà báo có nhiều bài phóng sự điều tra nổi tiếng; trong đời thường hay có những câu bình phẩm dí dỏm trước nhân tình thế thái, nay đọc câu “Tình yêu là thứ trời hành/ Bất người đầu bạc biến thành trẻ con”, thì dù không ghi tên tác giả, tôi vẫn nhận ra đích danh là thơ Bùi Hoàng Tám! Tôi gửi anh: “Ông Hoàng đi khắp thế gian. Ngẫm suy văn hóa cổ kim nhiều bề/ Ông hay vạn vẹo nhiều khê/ Gặp em sao lặng bốn bề trống không...”

. Nhà báo, nhà thơ **Nguyễn Thị Hạnh Loan** đã có mấy tập thơ chuyên viết về tình yêu, đề cập đa dạng nỗi lòng của những người đang yêu, đã yêu; dùng cảm nói cái điều được - mất, trần trở - buồn vui, reo ca - đơn độc; nay có câu thơ sắc lạnh làm tôi ngỡ ngàng khi viết về nhân tình, thế thái: “Nồng nàn đi cửa trước/ Lạnh lùng bước cửa sau”, tôi viết gửi Loan: “Nồng nàn còn một nửa/ Lạnh lùng lại nhân hai/ Thơ em mùa gặt hái/ Sao nở để tàn phai?!”

Có một cặp vợ chồng vừa là nhà báo, vừa là nhà thơ ở Nghệ An - Hà Tĩnh - đó là **Nguyễn Sĩ Đại** và **Trần Kim Hoa**. Tình cờ tôi được đọc cùng lúc những câu thơ: “*Ta chỉ là ngọn cỏ/ Việc của mình là xanh*” (Sĩ Đại); “*Chiều tắt niên mộng寐/ Bếp bay đầy tro than*” (Trần Kim Hoa), tôi gửi tới hai bạn: “*Sông La hợp với sông Lam/ Gửi vào con sóng vạn ngàn tình thơ*”. Nhà báo, nhà thơ trẻ **Khúc Hồng Thiện**, quê Hưng Yên, cây bút sở trường về thơ lục bát, đã xuất bản mấy tập thơ, do vậy, tôi không ngỡ ngàng lắm khi đọc hai câu lục bát ấn tượng này: “*Em về, làm trái mùa đông/ Mây rơi lòng chảo, cải ngừng đơm hoa*”. Tôi viết gửi Thiện: “*Em về làm mới thơ anh/ Dọc đường cùng hái nhãn lồng Hưng Yên*”.

Image not found or type unknown

Cùng đồng nghiệp trong Lễ ra mắt Tạp chí Sức khỏe + (đầu năm 2022)

Và còn rất nhiều câu thơ hay khác, xin để bài sau (theo cảm nhận của tôi). Lễ đương nhiên, với một bài thơ, câu thơ ra đời, người này khen hay, người kia chưa ưng, là lẽ bình thường. Tôi tâm đắc lời tâm sự của **Dương Kỳ Anh**, nhà báo, nhà thơ, cây viết tiểu luận phê bình văn nghệ, đã nhiều

năm trải nghiệm với thơ, viết rằng: “*Làm thơ là một nhu cầu chính đáng để giải tỏa tâm tư, để tìm tri âm tri kỷ; và thơ cũng chính là một trong những cứu cánh của con người*”. Tôi ghi mấy cảm nghĩ khi đọc những câu thơ của đồng nghiệp không ngoài mục đích nói trên./.

Đầu năm mới - 2022

Nguyễn Hồng Vinh

Link bài viết: <https://nguoilambao.vn/public/index.php/doc-tieng-long-cua-dong-nghiep-tho>